

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 marca 1989 r.

w sprawie wykonywania kary ograniczenia wolności.

Na podstawie art. 120 § 4 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Tryb wyznaczania zakładów pracy, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności

§ 1. 1. Zakłady pracy, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności z rygiorem nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne lub z rygiorem podjęcia pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem, wyznacza, na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego, wojewoda spośród zakładów pracy, dla których organem założycielskim jest terenowy organ administracji państwowej, po porozumieniu z kierownikami tych zakładów.

2. Na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego wojewoda może również wyznaczyć inne uspołecznione zakłady pracy, za zgodą kierowników tych zakładów.

3. Wykaz wyznaczonych zakładów pracy, o których mowa w ust. 1 i 2, zwanych dalej „zakładami pracy”, wojewoda przesyła prezesowi sądu wojewódzkiego.

Rozdział 2

Obowiązki zakładów pracy i instytucji w zakresie wykonywania kary ograniczenia wolności z rygiorem nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne

§ 2. Zakład pracy oraz instytucja użyteczności publicznej, w której jest wykonywana kara ograniczenia wolności, powinny tak zorganizować pracę skazanych, aby była ona wydajna i kształtowała społecznie pożądaną postawę skazanych.

§ 3. 1. Zakłady pracy są obowiązane zgłaszać właściwemu sądowi rejonowemu możliwości wykonywania w nich kary ograniczenia wolności z rygiorem nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne.

2. W zgłoszeniu należy wskazać rodzaj pracy i ilość miejsc pracy, którą mogliby wykonywać skazani, oraz przewidywaną liczbę godzin pracy w przeliczeniu na jednego skazanego. O zmianie tych danych zakład pracy jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwy sąd rejonowy.

§ 4. 1. Zakład pracy jest obowiązany przyjąć skazanego skierowanego przez sąd w celu wykonywania nieodpłatnej dozorowanej pracy na cele publiczne.

2. Zakład pracy określa rodzaj pracy, jeżeli nie zostało to określone przez sąd przy kierowaniu do wykonania orzeczenia.

3. Przy przydziale pracy należy uwzględnić wiek, stan zdrowia i w miarę możliwości umiejętności skazanego.

4. Zakład pracy jest obowiązany zapewnić skazanemu bezpieczne i higieniczne warunki pracy, odzież ochronną oraz sprzęt ochrony osobistej, przysługujące dla danego rodzaju pracy, oraz zapoznać go z przepisami i zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy.

5. Kobiet i młodocianych nie wolno kierować do wykonywania prac im wzbronionych.

6. Do prac, które mogą wykonywać tylko osoby odpowiadające określonym wymogom sanitarno-epidemiologicznym, kieruje się jedynie skazanych spełniających te wymogi.

§ 5. Zakład pracy jest obowiązany ubezpieczyć skazanego od następstw nieszczęśliwych wypadków w związku z wykonywaniem pracy.

§ 6. 1. Zakład pracy przydziela skazanemu pracę w wymiarze godzin określonym w orzeczeniu i dokonuje rozdziału godzin pracy na tygodnie i dni w sposób odpowiadający organizacji pracy wykonywanej przez skazanego. Przy rozdziale godzin pracy należy w miarę możliwości uwzględnić prośbę skazanego.

2. Czas pracy skazanego nie pozostającego w stosunku pracy nie powinien przekraczać 8 godzin na dobę; na prośbę skazanego może być przedłużony do 12 godzin.

3. Skazanemu pozostającemu w stosunku pracy należy przydzielić pracę, którą może wykonywać w czasie, w którym nie wykonuje pracy w miejscu swojego zatrudnienia. Czas pracy skazanego nie powinien przekraczać łącznie 8 godzin na dobę; na prośbę skazanego może być przedłużony do 12 godzin, chyba że zakład pracy, w którym pozostaje on w stosunku pracy, zgłosi sprzeciw w tym zakresie.

§ 7. 1. Zakład pracy kieruje skazanych do pracy w zorganizowanych grupach.

2. W uzasadnionych wypadkach zakład pracy może wyznaczyć skazanemu indywidualną normę pracy odpowiadającą liczbie godzin, które mają być przepracowane w danym dniu.

3. Praca skazanych odbywa się w formie pracy dozоровanej.

§ 8. 1. Zakład pracy wyznacza i wskazuje sądowi pracownika odpowiedzialnego za organizowanie i dozоровanie pracy skazanych oraz przebieg tej pracy, zwanego dalej „wyznaczonym pracownikiem”.

2. Wyznaczony pracownik jest obowiązany prowadzić wymaganą przez sąd dokumentację przebiegu pracy skazanego, uczestniczyć na wezwanie sądu w posiedzeniach w postępowaniu wykonawczym oraz, w razie niezbędnej potrzeby, w organizowanym przez sąd szkoleniu specjalistycznym.

§ 9. 1. Zakład pracy ustala harmonogram pracy skazanych, obejmujący czas, miejsce i rodzaj pracy, na okres co najmniej jednego miesiąca. Odpis harmonogramu zakład przekazuje sądowi.

2. Zakład pracy przekazuje sądowi w terminach przez sąd określonych informację o liczbie godzin przepracowanych przez skazanego, rodzaju wykonywanej pracy oraz jego stosunku do pracy.

3. Zakład pracy jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sąd o przeszkodzie uniemożliwiającej wykonywanie kary.

§ 10. Zakład pracy jest obowiązany pouczyć skazanego o obowiązku sumiennej i wydajnej pracy oraz przestrzegania ustalonego organizacją pracy porządku i dyscypliny.

§ 11. Zakład pracy jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić sąd o dacie rozpoczęcia i zakończenia wykonywania pracy, a także informować sąd o niezgłoszeniu się skazanego do zakładu pracy, o niepodjęciu przydzielonego mu pracy, o jej opuszczeniu bez usprawiedliwienia, o niesumiebnym i niewydajnym wykonywaniu pracy oraz o uporczywym nieprzestrzeganiu ustalonego organizacją pracy porządku i dyscypliny.

§ 12. 1. Zakład pracy jest obowiązany prowadzić ewidencję prac wykonywanych przez skazanych.

2. Z kwot odpowiadających wynagrodzeniu, jakie za wykonywaną pracę należałoby zapłacić, gdyby została wykonana na podstawie umowy o pracę lub umowy o świadczenie usług, zakład pracy pokrywa koszty związane z organizowaniem robót wykonywanych przez skazanych, a zwłaszcza wydatki na odzież ochronną oraz sprzęt ochrony osobistej, jak również na ubezpieczenie skazanych od następstw nieszczęśliwych wypadków i wynagrodzenie wyznaczonych pracowników.

§ 13. 1. Wysokość wynagrodzenia wyznaczonych pracowników z tytułu organizowania i dozоровania pracy skazanych jest uzależniona od liczby skazanych pozostających pod ich dozorem.

2. Wyznaczony pracownik, dozоровający pracę skazanych w liczbie do 10 osób, otrzymuje zryczałtowane wynagrodzenie miesięczne w wysokości od 2 do 20% jego wynagrodzenia zasadniczego.

3. W razie konieczności dozоровania pracy skazanych w liczbie powyżej 10 osób, można powierzyć wyznaczonemu pracownikowi dozоровanie skazanych bez dodatkowego wynagrodzenia, zwalniając go jednocześnie od innych obowiązków pracowniczych.

4. Wysokość wskaźnika procentowego, o którym mowa w ust. 2, powinna być uzależniona od zakresu wykonywanych zadań i liczby skazanych pozostających pod dozorem.

5. Z kwot, o których mowa w § 12 ust. 2, za zgodą sądu wykonującego orzeczenie, mogą być wypłacane wyznaczonym pracownikom nagrody za wyróżniające wykonywanie swoich obowiązków, jak również z tytułu osiągniętych wyników pracy przez skazanych.

§ 14. Zakładom pracy, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności z rygiorem nieodpłatnej dozоровanej pracy na cele publiczne, przysługuje ulga w podatku dochodowym w wysokości 30% kwot, o których mowa w § 12 ust. 2.

§ 15. Przepisy § 4—14 stosuje się odpowiednio do instytucji użyteczności publicznej, z uwzględnieniem ich statusu prawnego i zadań.

Rozdział 3

Obowiązki zakładów pracy w zakresie wykonywania kary ograniczenia wolności z rygiorem pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem

§ 16. Potrąceń z wynagrodzenia skazanego dokonuje się w stosunku procentowym określonym w orzeczeniu, biorąc za podstawę składniki otrzymywanego przez skazanego wynagrodzenia, z wyjątkiem dopłat:

- 1) z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych,
- 2) z tytułu pracy w godzinach nocnych,
- 3) za pracę w warunkach szkodliwych, uciążliwych i niebezpiecznych

oraz kwot wypłacanych nagród jubileuszowych.

§ 17. Zakład pracy przekazuje na rachunek dochodów budżetowych sądu rejonowego, sprawującego nadzór nad wykonywaniem kary ograniczenia wolności, kwoty potrącane na rzecz Skarbu Państwa z wynagrodzeń skazanych. Jeżeli kwoty te mają być potrącane na cel społeczny, zakład pracy przekazuje potrąconą kwotę na rachunek instytucji społecznej realizującej ten cel.

§ 18. Do zakładów pracy, w których jest wykonywana kara ograniczenia wolności z rygiorem pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem, oraz do wyznaczonych pracowników stosuje się odpowiednio przepisy § 2, 8, 9 ust. 2 i 3, § 10 i 11.

Rozdział 4

Obowiązki zakładów pracy w zakresie wykonywania kary ograniczenia wolności z rygiorem podjęcia pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem

§ 19. 1. Zakłady pracy są obowiązane zgłaszać właściwemu sądowi rejonowemu możliwości zatrudnienia skazanych na karę ograniczenia wolności z rygiorem podjęcia pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem.

2. Zakład pracy jest obowiązany przyjąć do pracy skazanego w celu wykonywania pracy z rygiorem potrącenia części wynagrodzenia za pracę.

3. Obowiązek określony w ust. 2 dotyczy istniejących w zakładzie pracy wolnych miejsc pracy oraz miejsc pracy utworzonych w celu zatrudnienia skazanych.

4. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli dojazd skazanego publicznymi środkami lokomocji do miejscowości, w której praca ma być wykonywana, trwałby w jedną stronę dłużej niż godzinę, chyba że skazany może dojeżdżać środkami lokomocji zakładu pracy lub zakład pracy ma możliwość jego zakwaterowania.

§ 20. 1. Podjęcie pracy przez skazanego powoduje nawiązanie stosunku pracy na okres kary ograniczenia wolności z rygiorem pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem. Do stosunku pracy skazanego stosuje się przepisy prawa pracy, z ograniczeniami wynikającymi z rygorów kary ograniczenia wolności.

2. W okresie, przez który skazany ma być zatrudniony, rozwiązywanie stosunku pracy wymaga zgody sądu.

§ 21. Przy przydziale pracy skazanemu należy uwzględnić jego wiek, stan zdrowia oraz w miarę możliwości posiadane kwalifikacje zawodowe.

§ 22. Do zakładów pracy zatrudniających skazanych na karę ograniczenia wolności z rygiorem podjęcia pracy ze zmniejszonym wynagrodzeniem, jak również do wyznaczonych pracowników stosuje się odpowiednio przepisy § 2, 8, 9 ust. 2 i 3, § 10, 11, 12 ust. 2, § 13, 14, 16 i 17, z tym że ulga w podatku dochodowym, o której mowa w § 14, jest obliczana od wynagrodzeń skazanych.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 23. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o wojewodzie, rozumie się przez to również prezydenta miasta: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi.

§ 24. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio przy wykonywaniu kary ograniczenia wolności orzeczonej za wykroczenia, z uwzględnieniem odmienności tej kary orzekanej za wykroczenia i właściwości organów orzeczniczych w tych sprawach.

§ 25. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 stycznia 1970 r. w sprawie obowiązków uspołecznionych zakładów pracy w zakresie wykonywania kary ograniczenia wolności (Dz. U. Nr 1, poz. 5).

§ 26. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*